

[Ebba Strange]

Så vil jeg sige til socialministeren, at vi kommer altså heller ikke uden om, at en meget stor del af den berigelseskriminalitet, vi har, har noget med penge at gøre. Den har noget at gøre med, at en række af de unge, som er på den laveste bistandshjælp – sultecirkuleret, som det kaldes populært – en række småbørnsfamilier og dem, jeg snakkede lidt om i første omgang, enlige-mødre-familierne, der lever på § 37, stk. 4-hjælp, faktisk føler sig fattige, direkte fattige, når de sammenligner sig selv med kammerater og andre, og at det også er kriminalitetsbefordrende. Det er kriminalitetsbefordrende at føle sig fattig, og det gør det mere fristende at berige sig på en eller anden måde: stjæle i stormagasinerne eller i forretningerne eller begå indbrud af forskellig slags.

Derfor vil jeg benytte lejligheden til at sige, at de meget lave ydelser – og jeg er tilhænger af retsbestemte ydelser, også på bistandsområdet – som nogle mennesker i dette land må leve af, er med til at fremme fattigdommen, og det er også en kriminalitetsbetingende faktor. Det synes jeg er vigtigt at få sagt til den regering, som har valgt at føre økonomisk politik ved i høj grad at lade det gå ud over de dårligt stillede.

Så vil jeg sige, at selv om jeg er stor tilhænger af det miljøarbejde, jeg lige har talt om, så har vi også oplevet i de senere par år nogle institutionsnedlæggelser – det har bl.a. andet drejet sig om politiets ungdomsklubber i København – der har fået os til at spørge os selv; ja men hvad er der kommet i stedet for? Der er i stedet for kommet nogle idrætsforeninger, som politiet har lavet. Hvordan de går, ved jeg ikke, men jeg ved, især efter at jeg har lyttet til debatten i dag, at vi meget let kan komme til at skubbe de allersvageste ud, hvis vi satser for ensidigt på, at de unge mennesker skal dyrke idræt i klubberne i deres fritid, fordi vi ved, at der er nogle, vi ikke får fat på ad den vej. Det er ikke en dårlig idé at prøve at få flere af de unge ind i idrætsklubberne, men det er en dårlig idé at nedlægge de almindelige sociale klubber til fordel for idrætsarbejdet. Der er brug for begge dele.

Jeg lyttede også med interesse til fru Joanna Rønns indlæg, fordi hun gjorde sig til talskvinde for, at der skulle ydes statsrefusion for udgifterne til bistandslovens rådgivning og vejledning. At det ikke er tilfældet,

var en af grundene til, at SF i 1975 ikke stemte for bistandsloven. Det var partiet venstre og socialdemokratiet, der gennemførte den uden denne statsrefusion. Jeg er glad for, at socialdemokraterne nu går ind for statsrefusion på dette område, så kan vi måske få et flertal for det.

Til allersidst vil jeg sige, at det er rigtigt, at det nogle gange kan være svært at klarlægge, hvorfor nogle bliver kriminelle, og hvorfor nogle ikke bliver det. Der er en masse årsager, som vi har drøftet i dag, og som er vigtige. Der er også nogle tilfældigheder, og det kan vi se alene af, at vi ved, at langt de fleste unge på et eller andet tidspunkt har begået en kriminel handling, mens kun ganske få af dem havner som kriminelle. Der er derfor et stort arbejde at gøre i det mellem-liggende tidsrum for at forhindre dem i at komme ind i det maskineri, som virker ødelæggende på dem.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Det var meget interessant at høre hr. Ole Espersens indlæg om vores børn, som er helt fri for reklamer i øjeblikket. Jeg vil gerne spørge: hvor mange børn har mulighed for at se tysk TV med reklamer? Ved hr. Ole Espersen, at f.eks. i Århusområdet, hvor TV er overført via kabel, spørger børnene i forretningerne efter tyske mærkevarer? Det er ikke så enkelt, som det lyder. Men ellers er jeg helt enig i mange af de fremsatte synspunkter vedrørende det materialistiske samfund. Jeg har hørt en skolepsykolog sige, at når bare vi fik bad, boliger osv., fik vi et godt samfund, men det viste sig, at der var andre problemer, som man ikke løser bare ved at forbyde reklamer, men snarere ved, som kulturministeren sagde, at lave nogle regler for det. Og så bør man måske i skole og hjem lære noget mere om reklamer. Allerede i dag taler man om, hvorfor man laver dem, og hvad man vil opnå med dem, og prøver at lære børnene at vurdere og tænke selv.

En anden ting, jeg vil ind på, er løsladelsen af de indsatte, og jeg er enig med hr. Lenger i, at det er meget vigtigt, at man gør noget her. Taler man med indsatte, er deres største problem næsten ængstelsen for den dag, de skal lukkes ud, fordi en del af dem egentlig godt vil fri af kriminaliteten, men næsten tvinges ud i den igen, måske på